

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV 94/22/EF

af 30. maj 1994

om betingelser for tildeling og udnyttelse af tilladelser til prospektering, efterforskning og produktion af kulbrinter

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN
EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 57, stk. 2, første og tredje punktum, samt artikel 66 og artikel 100 A,

under henvisning til forslag fra Kommissionen ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽²⁾,

i henhold til fremgangsmåden i traktatens artikel 189 B ⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

Det indre marked indebærer et område uden indre grænser med fri bevægelighed for varer, personer, tjenesteydelser og kapital; de for det indre markeds funktion nødvendige foranstaltninger bør vedtages;

i sin resolution af 16. september 1986 ⁽⁴⁾ understregede Rådet, at et mål for Fællesskabets og medlemsstaternes energipolitik er at sikre bedre integration, uden hindringer for samhandelen af det indre energimarked med henblik på at forbedre forsyningssikkerheden, nedbringe omkostningerne og styrke den økonomiske konkurrenceevne;

Fællesskabet er i vidt omfang afhængigt af import for så vidt angår forsyningen med kulbrinter; prospektering, efterforskning og produktion af ressourcerne i Fællesskabet bør derfor fremmes på den bedst mulige måde;

kulbrinterressourcerne på medlemsstaternes territorier er undergivet disses suverænitet og suverænitetsrettigheder;

Fællesskabet har undertegnet De Forenede Nationers havretskonvention;

der bør uden forskelsbehandling sikres adgang til og mulighed for at udøve virksomhed i forbindelse med prospektering, efterforskning og produktion af kulbrinter på betingelser, som fremmer konkurrencen i denne sektor, således at den bedst mulige prospektering, efterforsk-

ning og produktion af medlemsstaternes ressourcer fremmes, og der sker en styrkelse af integrationen på det indre energimarked;

med henblik herpå bør der fastsættes fælles regler, som sikrer, at procedurerne for tilladelse til prospektering, efterforskning og produktion af kulbrinter er åbne for alle enheder, der har den nødvendige kapacitet; tildeling af tilladelser skal baseres på objektive, offentliggjorte kriterier; de betingelser, som gælder for tilladelsen, skal ligeledes være kendt på forhånd af alle de enheder, der deltager i proceduren;

medlemsstaterne skal fortsat have mulighed for at begrænse adgangen til og udøvelsen af de pågældende former for virksomhed ud fra samfundsmæssige hensyn samt at gøre sådan virksomhed afhængig af, at der erlægges en finansiel ydelse eller en ydelse i form af kulbrinter, idet reglerne for denne ydelse skal fastsættes, så den ikke griber ind i forvaltningen af enhederne; denne mulighed skal benyttes, uden at der derved forskelsbehandles; bortset fra de forpligtelser, der er knyttet til anvendelsen af denne mulighed, bør enhederne ikke pålægges betingelser og forpligtelser, som ikke er begrundet i behovet for at udøve denne virksomhed på behørig vis; kontrol med enhedernes virksomhed skal begrænses til, hvad der er nødvendigt for at sikre, at disse forpligtelser og betingelser overholdes;

der bør ske en begrænsning af de områder, som en tilladelse dækker, og af tilladelsernes varighed, så det undgås, at en enkelt enhed får eneret til områder, hvor det vil være mere effektivt at lade flere enheder gennemføre prospektering, efterforskning og produktion;

medlemsstaternes enheder bør i tredjelande kunne få en behandling svarende til den, som enhederne fra de pågældende tredjelande får i Fællesskabet i henhold til dette direktiv; der bør fastsættes en procedure, der tager sigte herpå;

direktivet bør gælde for tilladelser, der udstedes efter den dato, fra hvilken medlemsstaterne skal sætte de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv;

⁽¹⁾ EFT nr. C 139 af 2. 6. 1992, s. 12.

⁽²⁾ EFT nr. C 19 af 25. 1. 1993, s. 128.

⁽³⁾ Europa-Parlamentets udtalelse af 18. november 1992 (EFT nr. C 337 af 21. 12. 1992, s. 145). Rådets fælles holdning af 22. december 1993 (EFT nr. C 101 af 9. 4. 1994, s. 14) og Europa-Parlamentets afgørelse af 9. marts 1994 (endnu ikke offentliggjort i EFT).

⁽⁴⁾ EFT nr. C 241 af 25. 9. 1986, s. 1.

Rådets direktiv 90/531/EØF af 17. september 1990 om fremgangsmåderne ved tilbudsgivning inden for vand- og energiforsyning samt transport og telekommunikation ⁽⁵⁾ og Rådets direktiv 93/38/EØF af 14. juni 1993 om

⁽⁵⁾ EFT nr. L 297 af 29. 10. 1990, s. 1.

samordning af fremgangsmåderne ved tilbudsgivning inden for vand- og energiforsyning samt transport og telekommunikation ⁽¹⁾ gælder for enheder i energisektoren med hensyn til indkøbs-, bygge-, anlægs- og tjenesteydelseskontrakter; anvendelse af den alternative ordning i henhold til artikel 3 i direktiv 90/531/EØF er specielt betinget af, at tilladelserne i den medlemsstat, som anmoder om anvendelse af denne ordning, tildeles uden forskelsbehandling og på en gennemskuelig måde; en medlemsstat opfylder denne betingelse fra det øjeblik og så længe den overholder forpligtelserne i nærværende direktiv; direktiv 90/531/EØF bør derfor ændres;

det fastsættes i artikel 36 i Rådets direktiv 90/531/EØF af, at der inden fire år skal foretages en revision af direktivets anvendelsesområde, især på baggrund af de fremskridt, der er gjort med hensyn til åbningen af adgangen til markederne og med hensyn til konkurrencen. Denne revision af anvendelsesområdet omfatter efterforskning og udvinding af kulbrinter.

Danmark befinder sig i en særlig situation, eftersom det er forpligtet til at optage forhandlinger om en eventuel fortsættelse af virksomheden efter udløbet af den koncession, der blev udstedt den 8. juli 1962, og som vedrører de områder, der opgives den 8. juli 2012; Danmark indrømmes derfor en undtagelse for disse områders vedkommende —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

I dette direktiv forstås ved:

- 1) *myndigheder*: offentlige myndigheder som defineret i artikel 1, nr. 1, i direktiv 90/531/EØF, som har beføjelse til at udstede en tilladelse og/eller kontrollere anvendelsen heraf
- 2) *enhed*: enhver fysisk eller juridisk person eller enhver gruppe af sådanne personer, som anmoder om eller vil kunne anmode om en tilladelse, eller som er i besiddelse af en sådan
- 3) *tilladelse*: enhver ved lov, administrativt eller ved aftale fastsat bestemmelse eller instrument, der er udstedt i medfør heraf, hvorefter myndighederne i en medlemsstat tildeler en enhed eneret til for egen regning og risiko at foretage prospektering og efterforskning af eller indlede produktion af kulbrinter i et geografisk område. Der kan udstedes tilladelse til hver enkelt aktivitet for sig eller til flere aktiviteter samtidig

- 4) *offentlig enhed*: offentlig virksomhed som defineret i artikel 1, stk. 2, i direktiv 90/531/EØF.

Artikel 2

1. Medlemsstaterne bevarer retten til at bestemme, hvilke områder inden for deres territorium der skal gøres tilgængelige for prospektering, efterforskning og produktion af kulbrinter.

2. Når et område gøres tilgængeligt for udøvelse af virksomhed som nævnt i stk. 1, sikrer medlemsstaterne, at der ikke finder forskelsbehandling sted mellem enhederne med hensyn til adgang til og udøvelse af disse former for virksomhed.

Medlemsstaterne kan dog af nationale sikkerhedshensyn forbyde adgang til og udøvelse af sådan virksomhed for en enhed, som faktisk kontrolleres af et tredjeland eller af statsborgere fra et tredjeland.

Artikel 3

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at tilladelserne tildeles efter en procedure, hvor alle interesserede enheder kan indgive ansøgning i overensstemmelse med enten stk. 2 eller stk. 3.

2. Proceduren indledes:

- a) på myndighedernes initiativ ved en meddelelse om indkaldelse af ansøgninger, der offentliggøres i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* mindst 90 dage inden ansøgningsfristens udløb, eller
- b) ved offentliggørelse af en meddelelse om indkaldelse af ansøgninger i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* efter indgivelse af en ansøgning fra en enhed, jf. dog artikel 2, stk. 1. Andre interesserede enheder skal have en frist på mindst 90 dage efter offentliggørelsen til at indsende deres ansøgning.

Meddelelserne skal indeholde oplysning om tilladelsens art og hele eller en del af det geografiske område eller områder, en ansøgning vedrører eller kan vedrøre, samt om hvornår eller inden for hvilken frist tilladelsen forventes tildelt.

Hvis der gives fortrinsstilling til ansøgninger fra enheder, der består af en enkelt fysisk eller juridisk person, skal dette anføres i meddelelsen.

3. Medlemsstaterne kan tildele tilladelser uden at indlede en procedure efter stk. 2, når det område, for hvilket der ansøges om tilladelse:

- a) er tilgængeligt permanent; eller

⁽¹⁾ EFT nr. L 199 af 9. 8. 1993, s. 84.

- b) tidligere har været underkastet en procedure efter stk. 2, som ikke har ført til tildeling af en tilladelse; eller
- c) er blevet opgivet af en enhed og ikke automatisk falder ind under litra a).

En medlemsstat, der ønsker at anvende dette stykke, skal senest tre måneder efter vedtagelsen af dette direktiv, eller, når det drejer sig om medlemsstater, der endnu ikke har indført sådanne procedurer, straks sørge for, at der offentliggøres en meddelelse i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*, hvori det oplyses, hvilke områder på statens territorium der er tilgængelige i henhold til dette stykke, og hvor der kan indhentes detaljerede oplysninger herom. Større ændringer i disse oplysninger skal offentliggøres i en supplerende meddelelse. Ansøgninger om tilladelse i henhold til dette stykke kan imidlertid først behandles efter offentliggørelsen af den pågældende meddelelse i henhold til ovenstående.

4. En medlemsstat kan beslutte ikke at anvende bestemmelserne i stk. 1, hvis og i det omfang geologiske eller produktionsmæssige hensyn berettiger, at tilladelsen til et område tildeles indehaveren af en tilladelse i et tilstødende område. Den pågældende medlemsstat skal sikre, at indehaverne af tilladelser i alle øvrige tilstødende områder i sådanne tilfælde får mulighed for at indgive ansøgninger, og at de får tilstrækkelig tid hertil.

5. Følgende anses ikke for at være en tildeling af tilladelse i henhold til stk. 1:

- a) tildeling af en tilladelse, som udelukkende skyldes ændring i navn eller ejerskab for den enhed, som er i besiddelse af en eksisterende tilladelse, eller en ændring i denne enheds sammensætning eller overførsel af en tilladelse
- b) tildeling af en tilladelse til en enhed, som er i besiddelse af en anden form for tilladelse, såfremt besiddelse af sidstnævnte tilladelse indebærer ret til tildeling af førstnævnte tilladelse
- c) en afgørelse, der træffes af myndighederne inden for rammerne af en tilladelse (uanset om den pågældende tilladelse er tildelt inden den i artikel 14 fastsatte dato, og som vedrører påbegyndelse, afbrydelse, forlængelse af eller ophør med virksomheden eller forlængelse af selve tilladelsen).

6. Uanset om procedurerne i stk. 2 er indledt, bevarer medlemsstaterne muligheden for at afslå at udstede tilladelse, under forudsætning af at dette ikke giver anledning til forskelsbehandling af enheder.

Artikel 4

Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger med henblik på følgende:

- a) når opdelingen af de geografiske områder ikke er resultatet af en forudgående geometrisk opdeling af territoriet, fastlægges de forskellige områders areal på en sådan måde, at det ikke overstiger den størrelse, der er berettiget, for at virksomheden kan udøves på den bedst mulige måde set ud fra et teknisk og økonomisk synspunkt. Hvis der tildeles tilladelser i henhold til procedurerne i artikel 3, stk. 2, skal der fastsættes objektive kriterier med henblik herpå, som stilles til rådighed for enhederne forud for indgivelsen af ansøgningerne
- b) tilladelsens varighed må ikke overstige det tidsrum, der er nødvendigt for at afslutte den virksomhed, tilladelsen vedrører. Myndighederne kan dog forlænge tilladelsens varighed, når denne er utilstrækkelig til, at den pågældende virksomhed kan afsluttes, og virksomheden er gennemført i overensstemmelse med tilladelsen
- c) enheder har kun enerettigheder i det geografiske område, som tilladelsen omfatter, i det tidsrum, der er nødvendigt for at afslutte den virksomhed, tilladelsen vedrører.

Artikel 5

Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at:

- 1) Tilladelser tildeles på grundlag af kriterier, der under alle omstændigheder vedrører:
 - a) enhedernes tekniske og finansielle kapacitet, og
 - b) den måde, hvorpå de har til hensigt at foretage prospektering og efterforskning og/eller at indlede produktion i det pågældende geografiske område
 samt i givet fald:
 - c) den pris, som enheden er parat til at betale for at opnå tilladelsen, hvis tilladelsen udbydes til salg
 - d) andre relevante, objektive og ikke-diskriminerende kriterier med henblik på at foretage det endelige valg mellem ansøgningerne, hvis to eller flere ansøgninger har opnået samme resultat efter vurderingen på baggrund af kriterierne under litra a) og b) samt i givet fald litra c).

Myndighederne kan desuden ved bedømmelsen af ansøgningerne tage enhver form for manglende effektivitet eller manglende ansvar, som en enhed har udvist i forbindelse med tidligere tilladelser, i betragtning.

Bestemmer myndighederne sammensætningen af en enhed, som de kan tildele en tilladelse, skal de træffe bestemmelsen på grundlag af objektive og ikke-diskriminerende kriterier.

Bestemmer myndighederne, hvem der skal drive en enhed, som de kan tildele en tilladelse, skal de træffe bestemmelsen på grundlag af objektive og ikke-diskriminerende kriterier.

Kriterierne udarbejdes og offentliggøres i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* inden ansøgningsfristen begynder at løbe. Medlemsstater, der allerede har offentliggjort kriterierne i deres statstidende, kan nøjes med at offentliggøre en henvisning til deres statstidende i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*. Enhver ændring af kriterierne skal dog offentliggøres i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* i deres fulde ordlyd.

- 2) De betingelser og krav vedrørende udøvelse af eller ophør med virksomheden, som finder anvendelse på de enkelte typer af tilladelser i henhold til de love eller administrative bestemmelser, der er gældende på tidspunktet for indgivelse af ansøgningerne, uanset om de er fastsat i tilladelsen, eller om forudgående accept af dem er en betingelse for tildeling af tilladelsen, fastsættes og stilles til enhver tid til rådighed for de berørte enheder. I det tilfælde, der er omhandlet i artikel 3, stk. 2, litra a), må de først stilles til rådighed fra det tidspunkt, hvor ansøgningerne kan indgives.
- 3) Enhver ændring i betingelserne og kravene, som foretages under proceduren, meddeles alle berørte enheder.
- 4) De kriterier, betingelser og krav, der er omhandlet i denne artikel, anvendes uden at der derved forskelsbehandles.
- 5) En enhed, hvis ansøgning om tilladelse ikke er blevet imødekommet, underrettes, hvis den ønsker det, om grundene til denne afgørelse.

Artikel 6

1. Medlemsstaterne påser, at de i artikel 5, nr. 2, omhandlede betingelser og krav samt de detaljerede forpligtelser i forbindelse med udnyttelse af en specifik tilladelse udelukkende er begrundet i behovet for at sikre, at virksomheden i det område, for hvilket der er indgivet ansøgning om tilladelse, gennemføres bedst muligt, i anvendelse af stk. 2, eller i erlæggelse af en finansiel ydelse eller en ydelse i form af kulbrinter.

2. Medlemsstaterne kan fastsætte betingelser for og stille krav til udøvelsen af den virksomhed, der er

omhandlet i artikel 2, stk. 1, for så vidt det er begrundet i hensynet til den nationale sikkerhed, den offentlige sikkerhed, folkesundheden, transportsikkerheden, miljøbeskyttelsen, beskyttelsen af biologiske ressourcer og nationale skatte af kunstnerisk, historisk eller arkæologisk værdi, anlæggenes og arbejdstagernes sikkerhed, den planlagte forvaltning af kulbrinteressourcerne (for eksempel den hastighed, hvormed kulbrinte opbruges, eller optimering af udvindingen heraf) eller behovet for at sikre afgifts-/skatteindtægter.

3. Bestemmelserne om erlæggelse af de ydelser, der er omhandlet i stk. 1, herunder eventuelle krav til statslig deltagelse, fastsættes af medlemsstaterne, således at det sikres, at enhedernes ledelse fortsat er uafhængig.

I de tilfælde hvor udstedelsen af tilladelser er betinget af statslig deltagelse i virksomheden, og hvor en juridisk person har fået til opgave at forvalte denne deltagelse, eller i de tilfælde hvor staten selv forvalter deltagelsen, kan hverken den juridiske person eller staten imidlertid hindres i at tiltage sig de rettigheder og påtage sig de forpligtelser, der er knyttet til en sådan deltagelse, og som svarer til omfanget af deltagelsen, forudsat at den juridiske person eller staten ikke får information om eller udøver nogen stemmeret ved afgørelser om enhedernes forsyningskilder, at den juridiske person eller staten sammen med en eller flere offentlige enheder ikke udøver en flertalsstemmeret over andre afgørelser, og at statens eller den juridiske persons stemme udelukkende bygger på gennemskuelige, objektive og ikke-diskriminerende principper og ikke forhindrer, at ledelsesmæssige beslutninger, som træffes af enheden, bygger på normale kommercielle principper.

Bestemmelserne i foregående afsnit forhindrer dog den juridiske person eller staten i at modsætte sig en afgørelse af indehaverne af en tilladelse, som ikke ville overholde de i tilladelsen angivne betingelser og krav med hensyn til statens udvindingspolitik eller økonomiske interesser.

Muligheden for at modsætte sig en afgørelse skal udøves ikke-diskriminerende, særlig for så vidt angår investeringsafgørelser og enhedernes forsyningskilder. Såfremt statens deltagelse i virksomheden forvaltes af en juridisk person, som også er indehaver af tilladelserne, skal medlemsstaten indføre ordninger, der kræver, at den juridiske person fører særskilte regnskaber over sin kommercielle rolle og sin rolle som forvalter af statens deltagelse, og som sikrer, at der ikke er nogen informationsstrøm fra den del af den juridiske person, som er ansvarlig for forvaltningen af statens deltagelse, til den del af den juridiske person, som selv er indehaver af tilladelser. Såfremt den del af den juridiske person, som er ansvarlig for forvaltningen af statens deltagelse, imidlertid antager den del af den juridiske person, som er indehaver af en tilladelse, som rådgiver, kan førstnævnte stille de oplysninger til rådighed, som er nødvendige for, at rådgivningsarbejdet kan udføres. Indehaverne af tilladelser, som oplysningerne vedrører, skal på forhånd oplyses om, hvilke oplysninger der vil blive givet på denne måde og have tilstrækkelig tid til at kunne rejse indvendinger.

4. Medlemsstaterne påser, at kontrollen med enheder, der er omfattet af en tilladelse, begrænses til det, der er nødvendigt for at sikre, at de i stk. 1 omhandlede betingelser, krav og forpligtelser overholdes. De træffer i særdeleshed de foranstaltninger, der er nødvendige for at sikre, at ingen enheder i kraft af love eller administrative bestemmelser eller i kraft af anden form for aftale eller kontrakt forpligtes til at afgive oplysninger om deres bestående eller planlagte forsyningskilder, medmindre myndighederne anmoder herom, og da udelukkende med henblik på de formål, der er nævnt i traktatens artikel 36.

Artikel 7

Love og administrative bestemmelser, hvori der forbeholdes en enkelt enhed ret til at opnå tilladelser i et bestemt geografisk område inden for en medlemsstats territorium, skal ophæves af de pågældende medlemsstater inden den 1. januar 1997, jf. dog bestemmelserne vedrørende eller indeholdt i individuelle tilladelser og bestemmelserne i artikel 3, stk. 5, litra b).

Artikel 8

1. Medlemsstaterne underretter Kommissionen om sådanne generelle vanskeligheder af retlig eller faktisk art, som enhederne støder på i forbindelse med adgang til prospektering, efterforskning og produktion af kulbrinter og gennemførelse heraf i tredjelande, og som de er blevet orienteret om. Medlemsstaterne og Kommissionen drager omsorg for, at forretningshemmeligheder respekteres.

2. Kommissionen aflægger senest den 31. december 1994 og derefter periodisk rapport til Europa-Parlamentet og Rådet om situationen for enheder i tredjelande, samt om hvilke fremskridt der gøres i eventuelle forhandlinger i henhold til stk. 3 med disse lande eller i internationale organisationer.

3. Hvis Kommissionen enten på grundlag af de rapporter, der er omhandlet i stk. 2, eller på grundlag af andre oplysninger konstaterer, at et tredjeland, for så vidt angår adgang til den i stk. 1 omhandlede virksomhed eller dens udøvelse, ikke giver EF-enheder en behandling svarende til den, som Fællesskabet giver enheder fra det pågældende tredjeland, kan Kommissionen fremsætte forslag til Rådet om at give den et passende forhandlingsmandat med henblik på at opnå tilsvarende konkurrencemuligheder for Fællesskabets enheder. Rådet træffer afgørelse med kvalificeret flertal.

4. Under de omstændigheder, der er nævnt i stk. 3, kan Kommissionen til enhver tid foreslå, at Rådet giver

en eller flere medlemsstater tilladelse til at nægte at tildele en tilladelse til en enhed, som faktisk kontrolleres af det pågældende tredjeland og/eller statsborgere i dette tredjeland.

Kommissionen kan fremsætte et sådant forslag på eget initiativ eller efter anmodning fra en medlemsstat.

Rådet træffer hurtigst muligt afgørelse med kvalificeret flertal.

5. De foranstaltninger, der træffes i henhold til nærværende artikel, berører ikke Fællesskabets forpligtelser i henhold til internationale aftaler om adgang til og udøvelse af virksomhed inden for prospektering, efterforskning og produktion af kulbrinter.

Artikel 9

Hver medlemsstat offentliggør og fremsender årligt en rapport til Kommissionen, som indeholder oplysninger om de geografiske områder, som er blevet åbnet for prospektering, efterforskning og produktion, om de tildelede tilladelser, hvilke enheder der har fået disse tilladelser og deres sammensætning, samt om de reserver, der skønnes at være på dens territorium.

Denne bestemmelse medfører ikke, at medlemsstaterne har pligt til at offentliggøre oplysninger, der falder ind under forretningshemmeligheden.

Artikel 10

Medlemsstaterne giver senest den 1. maj 1995 Kommissionen underretning om myndighederne. Medlemsstaterne underretter straks Kommissionen om alle senere ændringer. Kommissionen offentliggør en liste over myndighederne og eventuelle ændringer heri i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Artikel 11

Dette direktiv finder anvendelse på tilladelser, som tildeles fra den i artikel 14 fastsatte dato.

Artikel 12

I artikel 3 i direktiv 90/351/EØF indsættes som stk. 5:

»5. Hvad angår udnyttelse af geografiske områder med henblik på prospektering eller udvinding af olie eller gas, gælder stk. 1 til 4 som følger fra den dato, hvor den pågældende medlemsstat har efterkommet bestemmelserne i Europa-Parlamentets og Rådets

direktiv 94/22/EF af 30. maj 1994 om betingelser for tildeling og udnyttelse af tilladelser til prospektering, efterforskning og produktion af kulbrinter (*):

- a) betingelserne i stk. 1 anses for at være opfyldt fra den pågældende dato, jf. dog stk. 3
- b) fra den pågældende dato skal den i stk. 4 omhandlede medlemsstat kun meddele de bestemmelser, der vedrører overholdelse af betingelserne i stk. 2 og 3.

(*) EFT nr. L 164 af 30. 6. 1994, s. 3.«

Artikel 13

Bestemmelserne i artikel 3 og 5 gælder ikke for nye tilladelser, som Danmark tildeler inden den 31. december 2012 for de områder, som opgives den 8. juli 2012 ved udløbet af den tilladelse, der blev tildelt den 8. juli 1962. De nye tilladelser skal tildeles på grundlag af objektive og ikke-diskriminerende principper.

Denne artikel skaber derfor ingen præcedens for medlemsstaterne.

Artikel 14

Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette

direktiv den 1. juli 1995. De underretter straks Kommissionen herom.

Når medlemsstaterne vedtager disse bestemmelser, henvises der deri til dette direktiv, eller de ledsages ved offentliggørelsen af en sådan henvisning. De nærmere regler for denne henvisning fastsættes af medlemsstaterne.

Artikel 15

Direktivet træder i kraft på dagen for dets offentliggørelse i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Artikel 16

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 30. maj 1994.

På Europa-Parlamentets
vegne

E. KLEPSCH
Formand

På Rådets vegne
C. SIMITIS
Formand